



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Р1 41/2020**  
**06.02.2020. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца, АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Саша Џингалашевић, адвокат из ..., против тужених „ВВ“ ДП, у стечају, ... и „ГГ“ ДП, у стечају, ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, решавајући сукоб надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 06.02.2020. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

За поступање у овој правној ствари стварно и месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

**Образложење**

Тужиоци су поднели тужбу Трећем основном суду у Београду, против тужених, ради исплате накнаде предвиђене по основу социјалног програма, у складу са програмом реструктурирања првотуженог и друготуженог.

Трећи основни у Београду се решењем П1 5378/10 од 4.04.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду, јер је у току парничног поступка отворен стечајни поступак над првотуженим и друготуженим.

Дописом П 54/2020 од 24.01.2020. године, Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је списе доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности, налазећи да је у овој правној ствари надлежан Трећи основни суд у Београду, јер у случају када се у току парнице отвори стечајни поступак над туженим, поступак се прекида и наставља само у случају испуњења услова из чл. 90 Закона о стечају.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд налази

да је за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, у току парничног поступка над првотуженим и друготуженим је отворен стечајни поступак. Над првотуженим је стечајни поступак отворен решењем Привредног суда у Београду Ст. 72/2015 од 21.10.2015, а над друготуженим, решењем истог суда Ст. 68/2015 од 04.11.2015. године.

Одредбом члана 88 Закона о стечају, прописано је да се у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Чланом 90 Закона о стечају је регулисано да се парнични поступак у којем је стечајни дужник тужени наставља ако је: 1) тужилац као стечајни или разлучни поверилац поднео благовремену и уредну пријаву потраживања, 2) на испитном рочишту стечајни управник оспорио пријаву потраживања; 3) тужилац као стечајни или разлучни поверилац закључком стечајног судије упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања, 4) тужилац као стечајни или разлучни поверилац предложио наставак прекинутог поступка у року од осам дана од пријема закључка стечајног судије из тачке 3) овог члана.

Чланом 91. став 3. наведеног закона, регулисано је да ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути парнични поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

У складу са наведеним нормативним оквиром, уколико се у току парничног поступка отвори стечајни поступак над туженим, суд ће донети решење о прекиду поступка у складу са чланом 88. Закона о стечају, а тек по испуњењу услова из члана 90. наведеног закона, чије је испуњење кумулативно прописано, доноси се решење којим се наставља поступак, а потом у складу са чланом 91. став 3. истог закона, се основни суд оглашава стварно и месно ненадлежним и спесе предмета уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

У конкретном случају Трећи основни суд у Београду, није донео решење о наставку прекинутог поступка, претходно ценећи да ли су испуњени услови из члана 90 Закона о стечају, за његов наставак. Стога, нису се стекли процесни услови за доношење решења у складу са чланом 91. став 3. Закона о стечају.

Имајући у виду напред наведено Врховни касациони суд, је у смислу члана 22. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија**

**др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**